

Buiten het marstempo

“Kijk, Den Bosch heeft nou niet wat je noemt een makkelijk meegaand publiek. Een beetje een CDA-bolwerk is het natuurlijk wel. Is ook niet zo erg. De mensen laten zich wel activeren, maar het duurt allemaal wat langer. Als je ze eenmaal mee hebt, dan duurt het ook wel even voor je weer uitgekotst wordt. Dat staat er tegenover.” Bosschenaar Hans Tervoort heeft een uitgesproken mening en deinst er niet voor terug die te etaleren: “Ik loop wat buiten het marstempo. Leef mijn leven in deze prachtige stad. Echt, voor mij is 's-Hertogenbosch de mooiste stad van Nederland. Moet je dat compacte centrum zien. Je loopt er in twintig minuten dwars doorheen. Nou ja, als je geen bekenden tegenkomt tenminste. En die kans wordt steeds kleiner, want het lijkt wel of iedereen van vroeger weer terugkomt. De mensen die de stad verlieten om elders te gaan studeren en werken komen nu van lieverlee toch weer deze kant op. Naar Den Bosch of naar Vught of naar Rosmalen. In ieder geval naar plaatsen in de directe omgeving. Dat zegt toch wel wat.”

Een mooie stad en een prachtstad... Toch is Tervoort van mening dat het allemaal leuker kan. “Neem nou de meezingavonden. Echt een succes. Iedereen aan het zingen en iedereen blij. Maar doe dat nou eens rond de kerst. En haal er mensen bij. Het dameshockeyelftal dat voorzingt bij ‘Oh Denneboom’ bijvoorbeeld. Een groep Marokkanen die een lied uit hun land ten gehore brengt. Dat zal inderdaad geen kerstlied zijn, maar het gaat ook om de kerstgedachte en die wordt op een dergelijke manier fantastisch uitgedragen. Zo kun je doorgaan: plaatselijke artiesten, een groep gemeenteraadsleden. Maakt niet uit, maar doe er iets mee. Zo ook met de kermis. Hartstikke mooi dat draaien en zwieren, pilsje drinken, maar het kan allemaal veel spannender. Het moet makkelijk zijn extra publiek te trekken, mensen die je normaal gesproken niet ziet op dat kermisterrein. Ik stel voor er een wedstrijd aan te koppelen: de verkiezing van de sterkste man van 's-Hertogenbosch. Wie kan de meeste Bossche koeken tillen? Nog een erbij? En nog een! En nog een! Dan komen de verschillende groepen bewoners elkaar ook tegen, want dan komt John uit Orthen tegenover Mehmet uit de Graafsewijk te staan en kunnen de toeschouwers zich massaal verbazen over de capaciteiten van Jan uit het Paleiskwartier. Ik noem maar wat, maar dan heb je spektakel, amusement. Dan trek je nog meer mensen, doe je iets bijzonders. Het volk is hier wat ‘kat uit de boom-kijkerig’, beetje huhuhuhu, laat zijn koppie al snel hangen. Je ziet dat ook in het voetbal: weinig vertrouwen in de eigen club, terwijl die al weer jaren in de top van de eerste divisie zit. Nee, makkelijk en meegaand is het Bossche publiek niet, af en toe moet je het wakker toeteren.”

Of wakker zingen. Hans draagt zijn steentje bij door zich met enige regelmaat in een kostuum van de legende van Graceland te hijsen en onder de naam L.Vis optredens te verzorgen. “Ik noem mezelf persiflator, het woord zal tot voor kort niet bestaan hebben, een samentrekking van imitator en persiflage. Heerlijk! Zoveel ringen aan mijn handen dat ik die nauwelijks nog omhoog krijg, nagenoeg letterlijk vertaalde teksten van Elvis, zodat je bij mij kunt horen: ‘je bent niet meer dan een herdershond’ en ‘blauw suède schoenen’. In het kader van het Boulevard Festival hebben we de Graaslandtoer gehouden, een afgeleide van de naam van het onderkomen in Memphis. Nou, dan is het een combinatie van zang en cabaret. Beetje inspelen op het publiek. Maar vergis je niet: geen amateuristisch gedoe hoor. Ik heb een toporkest achter me staan, mijn blazers spelen bijvoorbeeld met Percy Sledge. We brengen iets goeds ten gehore. Met een knipoog... Ik zei het al aan het begin: je moet de mensen weten vast te houden, voortdurend bedenken hoe dingen leuker kunnen. Er is alle reden om trots te zijn op deze stad, laat het de mensen zien!”